

עפ"ת 54016/07 - חמץ סועאד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 54016-07 סועאד נ' מדינת ישראל

תיק חיזוני:

בפני כבוד השופט ערן קוטון

המעורער
חמצי סועאד

נגד

מדינת ישראל

משיבה

פסק דין

1. לפניה ערעור על גזר דין של בית משפט השלום ל汰uberah בחיפה (להלן: "בית משפט קמא") שנייתן בגדרי תנת"ע 17-01-6243.

2. לפניה בית משפט קמא הונח כתוב אישום בו יוכסה למעורער עבירה של נהיגה לאחר שרישון הנהיגה שלו פקע מעל שישה חודשים קודם לכן, ועבירה של נהיגה ללא פוליסת ביטוח, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "פקודת התעבורה") וסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

3. על פי כתוב האישום, ביום 5.1.17 בשעה 10:50 בחיפה, נהג המעורער ברכב לאחר שרישון הנהיגה שלו פקע בשנת 2008, ולא פוליסת ביטוח המכסה את נהיגתו.

4. המעורער הודה במילויו לו והצדדים טענו לעונש.

המואשימה צינה את הרשעותיו הקודמות של המעורער ואת העובדה כי רישון הנהיגה שלו פקע בשנת 2008, בעוד העבירות בוצעו בשנת 2017. לפיכך ביקשה לפסול בפועל את רישון הנהיגה של המעורער. כן ביקשה פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ המעורער טען ארוכות תוק הדגשה כי לא קיים סיכוי שהמעורער ישב ויעבור עבירות דומות היו וקיבל רישון נהיגה לאחר שביצע את המבחן הנדרשים. ב"כ המעורער טען שמדובר בעבירות טכניות שבוצעו באופן חד פעמי, ובתי המשפט אינם יכולים לפסול בפועל את רישון הנהיגה בנסיבות אלה כאשר "המחליל" הוסר והפגם תוקן. טען שהמעורער הוא ראש צוות גינון בעירייה במרכז הארץ, מתגורר בספרעם ונוסף מדי יום בחברת פועלם למרכז הארץ ובחזרה. עוד טען כי המעורער נשא לפני כמנה, ערך שינוי בחיו, שילם חובות רבים בהליך הוצאה לפועל, ולאחרונה אף הפרק לאב. רעייתו אינה נהגת ואיינה עובדת ומכאן התבקש בית משפט קמא להתחשב במעורער התחשבות מרבית, היינו להימנע מלפסול בפועל את רישון הנהיגה שלו ולהחמיר ברכיביו ענישה אחרים.

.5. בגזר דין עמד בית משפט קמא על מהות העבירות, שקל את נסיבות ביצוען, את הערך החברתי עליו יש להגן ואת מדיניות העונשה הנהוגה. לסופו של יום קבוע בית משפט קמא כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול רכיב של פסילת רישון הנהוגה בפועל בתוקף שבין חודשיים לשמנונה חדש פסילה, לצד קנס ממשמעות. לפחות שקל בית משפט קמא את הودאותו המידית של המערער, את נסיבותיו האישיות, את הנזק שיגרם לו כתוצאה מפסילה ארוכה בפועל ואת העובדה שפעלת תיקון המחדל וקיבול רישון הנהוגה. לחומרה שקל בית משפט קמא את עברו התעבורי של המערער, אם כי התחשב בכך ש מרבית העבירות בוצעו לפני זמן רב. בית משפט קמא הדגיש כי לא נמצא שמתקומות בעניינו של המערער נסיבות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם, אך כן סבר כי יש להשิต על המערער עונש פסילה בפועל ברף התחthon של המתחם שהוזג.

לפיכך, גזר בית משפט קמא על המערער את העונש כדלקמן: קנס בסך 1,500 ₪ לתשלום תוך 90 ימים; פסילה מלאה או מלקבל או מלאהציק רישון הנהוגה לתקופה של 60 ימים בפועל; פסילה מלאה או מלקבל או מלאהציק רישון הנהוגה לתקופה של 3 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה בגיןה הורשע או עבירה המפורטת בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה.

.6. המערער ממן להשלים עם גזר דין של בית משפט קמא.

בהתודעה ערעור לא מפורטת ציין המערער כי הוא מבקש לבטל את פסילת רישון הנהוגה בפועל והדגיש כי נימוקי הערעור יוגשו בהקדם האפשרי. בית המשפטקבע כי עד ליום 15.8.17 (חודש טרם מועד הדיון) יוגשו נימוקי הערעור המפורטים, אולם אלו לא הוגשו עד מועד הדיון.

.7. במעמד הדיון ביקשה המשיבה להורות על דחית הערעור בשל אי הגשת הנימוקים המפורטים, ובית המשפטקבע כי ישמע את טיעוני הצדדים ויתן את הדעת על בקשה המשיבה בפסקתו.

.8. באי כוח המערער טענו כי לא הייתה הצדקה לפטול בפועל את רישון הנהוגה של המערער אשר בחודש לאחר ביצוע העבירות קיבל רישון הנהוגה, בפרט שהאחרון פקע עקב חובות כספיים והיליכי הוצאה¹⁷, ולא עקב חוסרCSIות לננהוגה. על פי הטענה, מדיניות העונשה הנהוגה בנסיבות אלה מצדיקה עונשה שאינה כוללת פסילת רישון הנהוגה בפועל, ולצורך אייזון ניתן להחמיר ברכיבי עונשה אחרים. עוד נטען כי המערער עובד וזוקק לרישון הנהוגה. לתמיכת הוצאה מסמכים שונים. ראוי אם כן לכל הפחות לסייע את הפסילה. בנוסף נטען כי המערער נהג ביום האירוע מושא האישום בשל מצבאה הבריאותי של רعيיתו, אם כי טענה זו לא נטענה בבית משפט קמא שכן המערער לא נכח בדיון ובא כוחו לא היה מודע לה. באי כוח המערער הגיעו פסיקה לתמיכת בטיעוניהם.

.9. מן העבר השני ביקשה המשיבה לדחות את הערעור בהדגישה את הרשעותו הקודמות של המערער בתחום התעבורה, לרבות בעבירות זהות, את התקופה הארוכה של פעולה ממוצע פקיעת רישון הנהוגה ועד לביצוע העבירות, את חומרת העבירות שאינו עבירות טכניות ואת מתחם העונש ההולם והראוי שנקבע על ידי בית משפט קמא.

עוד נטען כי לא ניתן להתייחס לטענות שלא נטענו בבית משפט קמא ולא קיבלו התייחסות בגזר דין, בפרט שאלות לא גבו בכלל ראייה או אסמכתא.

.10. בחנתי את הנתונים שלפני וشكلתי עניינו של המערער.

הלכה עמנו לפיה ערכאת הערעור לא תתעורר בעונש שהוטל על ידי הרכאה הדינית, אלא אם כן הרכאה הדינית נקלעה לטעות מהותית או חריגה בצורה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת.

נפסק לדוגמא בע"פ 7190/15 **מדינת ישראל נ' סלוצקי** (5.7.16) -

"ככל, תימנע ערכאת הערעור מלהתעורר בעונש שהשתה הרכאה הדינית על נ羞ם, כל עוד לא נפלת טעות בולטת בגזר הדין או חריגה באופן מובהק מרף הענישה הנוגה בנסיבות דומות [...]."

.11. איןני סבור כי הוכחו במקרה הנוכחי התנאים הצדדים הטעירות בגזר הדין.

ראשית יאמր כי העבירות שביצע המערער הן עבירות חמורות המ██ננות את ביטחון הציבור ואת המשתמשים בדרך, בפרט שרישון הנהיגה של המערער פקע למללה ממשונה שנים(!) לפני ביצוע את העבירות מושא הערעור. שנית יוער כיโนChance רישון הנהיגה אף כשל המערער בעבירות הנהיגה ללא ביטוח, ובכך פגעה נספת בעריכים מוגנים נוכח החשש שמא תתרחש תאונה בעת הנהיגה והנזק בעטיה לנפגעי העבירה לא יהיה מכוסה בביטוחי. בהינתן כך יכולת הנזק על הקופה הציבורית. שלישיית יצוין כי גם אם ניתן להציג על מקרים בהם לא נפסל רישון הנהיגה בפועל בגין עבירות דומות הגישה פסיקה בה הוטלו עונשי פסילה בפועל, גם לתקופות ארוכות יותר, בעבירות שנעברו בנסיבות דומות, ועונשי פסילה אלו עשויו בידי ערכאות הערעור (ראו לדוגמא: עפ"ת (מחוזי מרכז) 51481-12-16 **לי נ' מדינת ישראל** (12.1.17); עפ"ת (מחוזי נצרת) 39803-04-15 **עומר נ' מדינת ישראל** (20.9.15)). רבעית יודגש כי יש לקבל את טענת המשיבה לפיה אין לטעון לפני ערכאת הערעור טענות שלא נטענו בבית משפט קמא, בפרט שאלות לא גבו בכלל ראייה.

.12. אשר למתחם העונש ההולם שנקבע בידי בית משפט קמא, גם אם ניתן היה לקבוע מתחם מוקל יותר, איןני סבור כי נפל פגם, ודאי לא פגם מהותי, בענישה שנקבעה בגדרי גבולות המתחם.

בית משפט קמא התייחס לכלל הנסיבות הضرיקות לעניין, שקל את הנתונים הרבים העומדים לזכותו של המערער והגיע לתוצאה מאוזנת וראואה אשר לא נמצא עילתה להתעורר בה.

.13. זה המקום להעיר כי אין מדובר במקרה חד פעמי. לחובת המערער רשומות הרשות קודמות בתחום התעבורה בגין עבירות שונות, לרבות נהיגה ללא חגורת בטיחות וברכב לא תקין, והרשה בעבירה זהה שבוצעה עוד בשנת 2004. המערער אף הורשע בעבר בעבירה של נהיגה כאשר אור הרמזור אדום, בעבירה של נהיגה בחוסר זיהירות, בעבירה של עקיפה מימין ובעבירה של נהיגה בהיותו שיכור.

14. בשקלול הנסיבות, איני סבור כי הוצאה עליה המצדיקה התערבות בגזר דין המונומך של בית משפט קמא. לפיכך יש לדחות את הערעור. זאת מעבר לטענתה המצדקת של המשיבה לפיה היה מקום לדחות את הערעור על הסף נוכח הוראת סעיף 203 לחוק סדר הדין הפלילי [nocach mesholav], התשמ"ב - 1982.
15. הצדדים הסכימו כי פסק הדין יינתן בהיעדרם.
- עד ליום 15.10.17 על המערער להפקיד את רישויו גם אם פקע תוקפו, או תצהיר בהעדר רישיו נגהה, בנסיבות בית משפט קמא ועל פי נהלי המזירות. רק ממועד ההפקדה תחול להימנות הפסילה בפועל.
- המציאות תשלח את פסק הדין לצדדים ותודה קבלתו.**

ניתן היום, כ"ז אלול תשע"ז, 17 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.